

สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล (Federal Democratic Republic of Nepal)

เมืองหลวง กรุงกาฐมาณฑุ

ที่ตั้ง ตั้งอยู่บนที่ราบสูงทางทิศใต้ของเทือกเขาหิมาลัย บริเวณเส้นละติจูดที่ 28 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 84 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 147,181 ตร.กม. ไม่มีทางออกทะเล

อาณาเขต ความยาวของเส้นพรมแดนทั้งหมด 3,159 กม.

ทิศเหนือ ติดกับทิเบต และจีน (1,389 กม.)

ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ติดกับอินเดีย (1,770 กม.)

ภูมิประเทศ ทางตอนใต้เป็นที่ราบ มีแม่น้ำคงคาไหลผ่าน ทางตอนกลางและตอนเหนือเป็นเทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาหิมาลัย

ภูมิอากาศ มีความหลากหลาย แตกต่างกันไปตามระดับความสูง ความสูงต่ำกว่า 1,200 ม. มีภูมิอากาศแบบเขตร้อน ความสูง 1,200-2,400 ม. มีอากาศเย็น ความสูง 2,400-3,600 ม. มีอากาศหนาว ความสูง 3,600-4,400 ม. มีอากาศคล้ายเขตอาร์กติก และความสูง 4,400 ม.ขึ้นไป มีสภาพอากาศแบบอาร์กติก ระดับความสูง

ที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อระดับน้ำฝน โดยภาคตะวันออกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 2,500 มม. ขณะที่ภาคกลางมีปริมาณน้ำฝน 1,420 มม. และภาคตะวันตกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 1,000 มม.

ภูมิอากาศของเนปาลแบ่งเป็น 4 ฤดู ได้แก่ 1) ก่อนมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เม.ย.-พ.ค. ในบริเวณพื้นที่ราบมีอากาศร้อนประมาณ 40 องศาเซลเซียส ขณะที่ในเขตภูเขาอากาศเย็น 2) มรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ มิ.ย.-ก.ย. โดยลมมรสุมนำความชื้นจากภาคตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน 3) หลังมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลาง ต.ค.-ธ.ค. อากาศเริ่มเย็นขึ้นและแห้งแล้ง และ 4) มรสุมฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ ธ.ค.-มี.ค. โดยมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ในเขตที่ราบต่ำจะมีฝนลดลง และในเขตภูเขาสูงจะมีอากาศหนาวและหิมะตก ภัยธรรมชาติที่ประสบอยู่เป็นประจำ ได้แก่ น้ำท่วม ดินถล่ม และความแห้งแล้ง

ประชากร 29,606,846 คน (พ.ย.2568) ประกอบด้วย 126 เชื้อชาติ ที่สำคัญ ได้แก่ Chhetri 16.6% Brahman-Hill 12.2% Magar 7.1% Tharu 6.2% Tamang 5.8% Newar 5% Kami 4.8% Yadav 4% อื่น ๆ 32.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 28% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 65% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 7% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 70.35 ปี เพศชายประมาณ 66.84 ปี เพศหญิงประมาณ 71.84 ปี อัตราการเกิดอยู่ที่ 17.36 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.24 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการลดลงของประชากร 0.11%

ศาสนา ฮินดู 81.34% พุทธ 9% อิสลาม 4.4% คริสต์ 1.4% และอื่น ๆ 3.86%

ภาษา ภาษาเนปาลีเป็นภาษาประจำชาติ มีผู้ใช้ 47.8% แต่นิยมใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อราชการและธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่น เช่น Maithali 12.1% Bhojpuri 7.4% Tharu (Dagaura/Rana) 5.8% Tamang 5.1% Newar 3.6% Magar 3.3% Awadhi 2.4% Vnjoq 10%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 77.4% แบ่งเป็นชาย 85.8% หญิง 70.1% ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปสามารถอ่านออกเขียนได้ งบประมาณด้านการศึกษาประจำปีงบประมาณ 2568-2569 อยู่ที่ 1,588,496,240 ดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 10.95% ของงบประมาณภาครัฐทั้งหมด ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญบัญญัติให้พลเมืองทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงภาคบังคับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ขณะที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาฟรีที่ประกาศใช้เมื่อปี 2561 และข้อบังคับที่ออกตามมาในอีก 2 ปีถัดมา กำหนดให้ดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

การก่อตั้งประเทศ สมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah แห่งราชวงศ์ชาห์ ผู้ปกครองแคว้น Gorkha รวบรวมรัฐต่าง ๆ ก่อตั้งเป็นอาณาจักร Gorkha ในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 หลังจากนั้น ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ไม่สามารถรักษาเสถียรภาพการปกครองราชอาณาจักรไว้ได้ จนเกิดความไม่สงบภายใน ส่งผลให้สหราชอาณาจักรสามารถยึดครองอาณาจักร Gorkha ตั้งแต่ปี 2357-2359 ต่อมาเมื่อปี 2389 ตระกูลรานา (Rana) กอบกู้เสถียรภาพกลับคืนสู่เนปาล โดยตั้งตนเป็น นรม.และสืบทอดอำนาจทางสายเลือด รวมทั้งลดทอนอำนาจกษัตริย์เป็นเพียงสัญลักษณ์ การปกครองของตระกูลรานายึดแนวทางบริหารประเทศจากส่วนกลาง และดำเนินนโยบายโดดเดี่ยวเนปาลจากอิทธิพลภายนอก ทำให้เนปาลรอดพ้นยุคล่าอาณานิคมมาได้โดยที่ไม่ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศใด แต่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงปี 2493 สมเด็จพระราชาธิบดีทรีภวัน ผู้สืบทอดโดยตรงของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ซึ่งหลบหนีไปยังอินเดีย จับอาวุธขึ้นต่อต้านการปกครองของตระกูลรานา ส่งผลให้สามารถรื้อฟื้น

การปกครองโดยราชวงศ์ซาร์ และเข้าสู่การปกครองแบบกึ่งรัฐธรรมนูญ มีการจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งตั้งแต่ปี 2493 เป็นต้นมา มีความพยายามร่างรัฐธรรมนูญและจัดตั้งรัฐบาล โดยยึดแนวทางปกครองแบบสหราชอาณาจักร จนกระทั่งปี 2533 เนปาลมีประชาธิปไตยแบบหลายพรรคการเมืองโดยพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมาย

ตั้งแต่ปี 2539 กลุ่มนิยมลัทธิเหมาทำสงครามประชาชนและมีการสู้รบยืดเยื้อ ต่อมาเมื่อปี 2544 เจ้าชายทิเปนทราโก่อเหตุปลงพระชนม์หมู่ราชวงศ์เนปาล และมีการสถาปนาสมเด็จพระราชาธิบดีคเณทราขึ้นครองราชย์ สร้างความไม่พอใจแก่ประชาชน ขณะเดียวกัน กลุ่มนิยมลัทธิเหมาสามารถขยายอิทธิพลเข้าสู่เมืองหลวง และยุยงให้มีการประท้วงต่อต้านสถาบันกษัตริย์ จน เม.ย.2549 สมเด็จพระราชาธิบดีคเณทราจึงยอมคืนอำนาจให้ประชาชน และมีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ (Comprehensive Peace Agreement-CPA) ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนทางการเมืองที่สำคัญที่ทำให้เกิดการประกาศยกเลิกระบอบกษัตริย์ รวมทั้งผ่านกฎหมายเปลี่ยนแปลงการปกครอง มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครั้งแรกเมื่อ 10 เม.ย.2551 ก่อนประกาศให้เนปาลเป็นสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยอย่างเป็นทางการเมื่อ 28 พ.ค.2551

วันชาติ 20 ก.ย. (วันรัฐธรรมนูญ)

การเมือง เนปาลปกครองด้วยระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และ นรม.เป็นหัวหน้ารัฐบาล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 รัฐ แต่ละรัฐมีรัฐบาลท้องถิ่นของตนเอง ปัจจุบันการเมืองของเนปาลยังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านและเผชิญความท้าทายหลายประการ เนปาลจึงมุ่งสร้างเสถียรภาพและพัฒนาประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการปฏิรูปประเทศ หลังเกิดความไม่สงบภายในจากการชุมนุมครั้งใหญ่ของกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อเรียกร้องให้แก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน เศรษฐกิจ และอัตราการว่างงาน ห้วง ก.ย.2568

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยสภานิติบัญญัติ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา วาระ 5 ปี ขณะที่ นรม.มาจากพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร วาระ 5 ปีเช่นกัน ประธานาธิบดีมีหน้าที่แต่งตั้งผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐสภาให้ดำรงตำแหน่ง นรม. ขณะที่ นรม.มีอำนาจแต่งตั้ง ครม. ซึ่งต้องได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งสูงสุดได้ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน ขณะที่ นรม.ไม่มีข้อจำกัดด้านจำนวนวาระ แต่ต้องผ่านการเลือกตั้งใหม่ทุกครั้ง

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาเนปาลแบ่งออกเป็น 2 สภา ได้แก่ 1) สภาแห่งชาติ (National Assembly/Rastriya Sabha) จำนวน 59 ที่นั่ง โดยประธานาธิบดีเสนอชื่อ 3 ที่นั่ง และอีก 56 ที่นั่งมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งต้องมีตัวแทนจากกลุ่มเปราะบาง เช่น สตรี ผู้พิการ และชนกลุ่มน้อย สภาแห่งชาติมีวาระ 6 ปี และสมาชิกจะหมุนเวียนออกทุก 2 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อ 25 ม.ค.2567 และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Pratinidhi Sabha) จำนวน 275 ที่นั่ง มาจากการเลือกตั้งโดยตรงแบบแบ่งเขต 165 ที่นั่ง (60%) และแบบบัญชีรายชื่อพรรคการเมืองแบบปิด 110 ที่นั่ง (40%) วาระ 5 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งได้อีก 1 วาระ หากมีการยุบสภาก่อนครบวาระต้องจัดการเลือกตั้งใหม่ภายใน 6 เดือน โดยการจัดตั้งครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อ 20 พ.ย.2565 และครั้งถัดไปมีกำหนดจัดขึ้นใน 5 มี.ค.2569

นอกจากนี้ เนปาลยังเคยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งทำหน้าที่เป็นรัฐสภาชั่วคราวและหมดวาระทันทีเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ จึงไม่มีการกำหนดอายุวาระสมาชิก สภาชุดแรก ประกอบด้วย สมาชิก 601 คน แบ่งเป็น สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง 240 คน ผู้แทนจากทั่วประเทศ 335 คน และ ครม.เสนอชื่อ 26 คน โดยปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อ 19 พ.ย.2556 และจะไม่มีการเลือกตั้งใหม่จนกว่าจะยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับเดิม เพื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ฝ่ายตุลาการ : มีระบบตุลาการอิสระ (Independent Judiciary) ซึ่งพัฒนามาจากหลักกฎหมายทั่วไปของอังกฤษ ผสมกับแนวคิดทางศาสนาฮินดู โครงสร้างศาล ประกอบด้วย ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลแขวง โดยผู้พิพากษาแต่ละระดับได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี ตามคำแนะนำของสภาตุลาการ ศาลฎีกามีประธานผู้พิพากษาเป็นหัวหน้าคณะ และมีผู้พิพากษาสมทบได้สูงสุดไม่เกิน 20 คน โดยผู้พิพากษาดำรงตำแหน่งจนถึงอายุ 65 ปี

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ พรรคคองเกรสเนปาล (Nepali Congress-NC) พรรคคอมมิวนิสต์เนปาล (Communist Party of Nepal/Maoist-CPN-Maoist Centre) พรรค Communist Party of Nepal/United Marxist Leninist Party-CPN/UML พรรค Communist Party of Nepal (Unified Socialist) พรรค Rastriya Swatantra Party (RSP) พรรค Rastriya Prajatantra Party (RPP) พรรค Rastriya Janamorchha พรรค People's Socialist Party (PSP) พรรค Loktantrik Samajwadi Party (LSP) และพรรค Janata Samajbadi Party (JSP) นอกจากนี้ ยังมีพรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นใหม่หลังจากเกิดวิกฤติทางการเมืองเมื่อ ก.ย.2568 เช่น พรรค Shram Sanskriti Party (SSP) พรรค Janaswaraj Party (JP) พรรค Gatisheel Loktantrik Party (GLP) พรรค Rastriya Mukti Party Nepal และพรรค Nagrik Unmukti Party (NUP)

เศรษฐกิจ เนปาลเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก ประชากรเกือบ 1 ใน 4 มีรายได้ต่ำกว่าระดับมาตรฐานความยากจน เนปาลเริ่มพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในช่วงปี 2493 และพัฒนาไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี นอกจากนี้ ยังดำเนินแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีตั้งแต่ปี 2545 แต่ยังคงพึ่งพาความช่วยเหลือด้านการเงินจากต่างประเทศ คิดเป็นครึ่งหนึ่งของงบประมาณการพัฒนาประเทศ ขณะที่รัฐบาลเนปาลให้คำมั่นที่จะบริหารประเทศอย่างโปร่งใส ธรรมภิบาล และเชื่อถือได้ โดยเริ่มดำเนินโครงการพัฒนา และตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

รัฐบาลเนปาลประกาศแผนพัฒนา 5 ปี ฉบับที่ 16 (ปี 2567-2571) โดยมุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและยั่งยืน การลดความยากจน และการเปลี่ยนผ่านสถานะจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด กลยุทธ์สำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มผลผลิต การสร้างงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล และการยกระดับทุนมนุษย์ อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเนปาลยังต่ำกว่าประเทศอื่นในเอเชียใต้ โครงสร้างพื้นฐานและการเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า ก่อปรกับเกิดเหตุความไม่สงบในห้วง ก.ย.2568 ส่งผลให้เศรษฐกิจยังคงมีความเปราะบาง เนื่องจากประเทศพึ่งพารายได้จากแรงงานต่างประเทศ การท่องเที่ยว และการส่งออกเป็นสำคัญ

ปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเนปาล ประกอบด้วย การค้าในประเทศและภาคบริการ ซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญในปี 2568 พลังงานน้ำ และการส่งออกไฟฟ้า โดยเนปาลใช้ศักยภาพด้านพลังงานน้ำส่งออกไฟฟ้าประมาณ 800 เมกะวัตต์ต่อวัน ไปยังอินเดียและบังกลาเทศ ซึ่งช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมาก นอกจากนี้ ภาคการเกษตร โดยเฉพาะการผลิตข้าว ยังคงเป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญ ขณะที่รายได้จากแรงงานเนปาลในต่างประเทศมีบทบาทโดดเด่น โดยในช่วง ม.ค.-พ.ย.2568 มีมูลค่ากว่า 10,810 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 351,790 ล้านบาท) อย่างไรก็ตาม การลงทุนจากต่างประเทศยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานสากล เนื่องจากความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง การชุมนุมประท้วงของคนรุ่นใหม่ ผู้ใช้แรงงานและชนพื้นเมือง เทคโนโลยีที่ล้าหลัง การไม่มีทางออกสู่ทะเล และความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ซึ่งล้วนเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ปีงบประมาณ 16 ก.ค.-15 ก.ค.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : เนปาลรูปี (Nepal Rupee/NPR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 133 รูปีเนปาล

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 4.40 รูปีเนปาล (พ.ย.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2568)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 45,080 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 4.5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,404 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : ประมาณ 8,435,336 คน

อัตราการว่างงาน : 10.0%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 5.2%

เงินโอนจากแรงงานในต่างประเทศ : 46,390 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลบัญชีเดินสะพัด : เกินดุล 302 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2568)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 10,962 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2567-มิ.ย.2568)

มูลค่าการส่งออก : 1,998 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2567-มิ.ย.2568)

สินค้าส่งออกสำคัญ : น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันปาล์ม พรมและสิ่งทอจากขนสัตว์ กระวาน เส้นใยโพลีเอสเตอร์ สักหลาด น้ำผลไม้ เส้นใยปอกระเจาและเปลือกไม้

คู่ค้าส่งออกสำคัญ : อินเดีย สหรัฐฯ เยอรมนี อังกฤษ และตุรกี

มูลค่าการนำเข้า : 12,960 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2567-มิ.ย.2568)

สินค้านำเข้าสำคัญ : ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม น้ำมันถั่วเหลืองดิบ น้ำมันปาล์มดิบ เหล็กและแร่เหล็ก ทองคำ และถ่านหิน

คู่ค้านำเข้าสำคัญ : อินเดีย จีน อินโดนีเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสหรัฐฯ

สินค้าเกษตรที่สำคัญ : ข้าว มันฝรั่ง อ้อย ข้าวโพด ข้าวสาลี นม มะม่วง และฝรั่ง

สินค้าอุตสาหกรรม : การท่องเที่ยว สิ่งทอ พรม ข้าว ปอกระเจา น้ำตาล บุหรี่ ปูนซีเมนต์ และอิฐ

การทหาร กองทัพเนปาลมีกำลังพลประจำการจำนวน 96,600 นาย แบ่งเป็น ทบ. และ ทอ. 320 นาย (เนปาล ไม่มี ทร. เนื่องจากไม่มีทางออกสู่ทะเล) นอกจากนี้ ยังมี กกล.ตำรวจพลเรือน 79,541 นาย และ กกล.ตำรวจติดอาวุธ 15,000 นาย รวมทั้งมีการบรรจุอดีตกำลังพลของกลุ่มนิยมนลัทธิเหมากว่า 1,400 นาย เข้าร่วมกองทัพเนปาล ซึ่งกำลังพลดังกล่าวต้องผ่านการฝึกอบรมเป็นเวลา 2 ปี ด้านยุทธปัจจัยทางทหาร เนปาลได้รับการสนับสนุนส่วนใหญ่จากจีน อินเดีย และสหรัฐฯ โดยมียุทธปัจจัยสำคัญ ได้แก่ รถสายพานลำเลียงพล หุ้มเกราะ 253 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 92 กระบอก เครื่องบินรบ 6 เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์ 14 เครื่อง

รัฐธรรมนูญปี 2558 ของเนปาลกำหนดให้ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดของกองทัพ และมีอำนาจแต่งตั้งประธานเสนาธิการ (Chief of Army Staff-COAS) ตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้ถืออำนาจในการปฏิบัติการทางทหารโดยแท้จริง การเกณฑ์ทหารใช้ระบบอาสาสมัคร โดยเปิดรับบุคคลอายุ 18 ปีขึ้นไป ไม่จำกัดเพศ ขณะที่งบประมาณทางทหารของเนปาลในปี 2568 อยู่ที่ 466 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ความไร้เสถียรภาพทางการเมืองในเนปาลทวีความรุนแรงขึ้นจากการชุมนุมประท้วงของกลุ่มคนรุ่นใหม่ (Gen Z) ห้วง ก.ย.2568 หลังจากรัฐบาลอดีต นรม. K.P. Sharma Oli ออกคำสั่งระงับการเข้าถึง

แพลตฟอร์มออนไลน์ที่ไม่ได้ลงทะเบียนอย่างเป็นทางการ จนเป็นชนวนให้เกิดเหตุประท้วงดังกล่าวและลุกลามไปสู่การใช้ความรุนแรงระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับผู้ชุมนุม พร้อมทั้งขยายข้อเรียกร้องไปสู่การคว่ำบาตรอดีตรัฐบาลและการปฏิรูปประเทศในเชิงโครงสร้าง เฉพาะอย่างยิ่งการทุจริต ปัญหาเศรษฐกิจ และการว่างงานที่สูงขึ้น ส่งผลให้นาย Oli ต้องยกเลิกคำสั่งดังกล่าวและประกาศลาออก ขณะที่ประธานาธิบดี Ram Chandra Poudel แต่งตั้งนาง Sushila Karki อดีตประธานศาลฎีกาสตรีคนแรก ให้ดำรงตำแหน่ง นรม.รักษาการ โดยนาง Karki ประกาศชัดเจนว่า จะปฏิบัติหน้าที่เพียง 6 เดือน พร้อมกำหนดจัดการเลือกตั้งทั่วไปใน 5 มี.ค.2569 และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีไม่เกิน 15 คน ทั้งนี้ ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งนี้มีรากเหง้ามาจากการทุจริตเชิงระบบของรัฐบาลและนักการเมืองที่สะสมมาเป็นเวลานาน ส่งผลกระทบต่อการบริหารเศรษฐกิจและผลักดันให้อัตราการว่างงานปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2) ปัญหาความไม่สงบจากความขัดแย้งภายในเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ โดยชนพื้นเมืองและชนกลุ่มน้อยเรียกร้องอำนาจการปกครองตนเองเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชากรกลุ่มนี้ได้รับสิทธิเสรีภาพทางการเมืองและประโยชน์แก่ชุมชนที่ด้อยโอกาสในสังคมมานาน ขณะที่พรรคการเมืองบางส่วนมองว่า การจัดตั้งเขตการปกครองสำหรับชนพื้นเมืองเป็นการเฉพาะ อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากเนปาลเป็นประเทศที่มีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ (ประมาณ 125 ชาติพันธุ์) แม้จะยังไม่มีสงครามกลางเมืองหรือความรุนแรงเทียบเท่าอดีต แต่ความเสี่ยงต่อเสถียรภาพของระบบการเมืองและการบังคับใช้รัฐธรรมนูญยังคงอยู่ในระดับสูง

3) ความท้าทายทางภูมิรัฐศาสตร์และปัญหาผู้ลี้ภัย ตามรายงานของสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (Office of the United Nations High Commissioner for Refugees-UNHCR) เนปาลมีผู้ลี้ภัยมากกว่า 19,000 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวทิเบตและชาวภูฏาน นอกจากนี้ ยังมีผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงจาบางส่วนที่หลบหนีจากบังกลาเทศ อย่างไรก็ตาม ผู้ลี้ภัย โดยเฉพาะชาวทิเบต ไม่มีสถานะทางกฎหมายหรือบัตรประจำตัวผู้ลี้ภัยจากรัฐบาลเนปาล เนื่องจากแรงกดดันจากจีน ทำให้สิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น การศึกษา การทำงาน และการเข้ารับบริการจากรัฐถูกจำกัด และโอกาสในการย้ายไปยังประเทศที่สามค่อนข้างยาก ขณะเดียวกันประชาคมโลกอาจมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาสิทธิมนุษยชนและความเสี่ยงด้านความมั่นคง เนื่องจากผู้ลี้ภัยอาจถูกใช้เป็นตัวกลางในเครือข่ายการปลอมแปลงเอกสารและการข้ามพรมแดนผิดกฎหมาย

4) ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ เนื่องจากเนปาลมีพรมแดนเปิด โดยเฉพาะบริเวณที่ติดกับอินเดีย ส่งผลให้เกิดความกังวลว่า อาจถูกใช้เป็นทางผ่านหรือจุดพักชั่วคราวของกลุ่มมุญาฮิดีนอินเดีย (Indian Mujahideen-IM) หรือกลุ่มติดอาวุธและเครือข่ายข้ามชาติอื่น ๆ เพื่อขนส่งสินค้าผิดกฎหมาย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบขนย้ายผู้คน ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่การฟอกเงิน ทั้งนี้ อาชญากรรมข้ามชาติในเนปาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต เนื่องจากช่องโหว่ทางกฎหมาย รวมถึงมาตรการต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการเงินและการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์

5) ความรุนแรงทางศาสนาในเนปาลเกิดจากการขยายตัวของแนวคิด “ฮินดูชาตินิยม” (Hindu Nationalism) ซึ่งก่อให้เกิดการชุมนุมและการประท้วงเรียกร้องให้ฟื้นฟูรัฐฮินดู เพื่อตอบสนองต่อการเพิ่มขึ้นของชาวคริสต์และกิจกรรมของชาวมุสลิม ส่งผลให้ชนกลุ่มน้อยทางศาสนาตกเป็นเป้าหมายการข่มขู่หรือโจมตี และมีแนวโน้มการใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ชายแดน

6) ปัญหายาเสพติดที่เพิ่มขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งกัญชา ซึ่งเนปาลถูกใช้เป็นจุดลำเลียงยาเสพติดจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปยังเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และตะวันตก อีกทั้งยังเป็นตลาดผู้บริโภคในประเทศ โดยในห้วงปี 2567-2568 มีการจับกุมคดียาเสพติดมากกว่า 1,000 คดี นอกจากนี้ ปัญหายาเสพติดยังเริ่มแพร่ไปสู่กลุ่มเยาวชนจนกลายเป็นปัญหาสังคม

7) ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เช่น แผ่นดินไหว อุทกภัย และดินถล่มจากมรสุม โดยระหว่างปี 2567-2568 เกิดเหตุภัยพิบัติมากกว่า 8,800 ครั้ง ส่งผลให้มี

ผู้เสียชีวิตกว่า 750 คน เฉพาะอย่างยิ่งในห้วง ก.ค.-ต.ค.2568 เกิดอุทกภัยรุนแรง ทำให้มีผู้เสียชีวิตและสูญหายกว่า 60 คน บ้านเรือน สะพานหลัก และโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งได้รับความเสียหาย ส่งผลให้เส้นทางการค้าระหว่างเนปาล-จีนหยุดชะงัก กระทบต่อเศรษฐกิจระหว่างประเทศและการลงทุนจากต่างชาติ ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศของเนปาลเป็นปัจจัยสำคัญที่เพิ่มความถี่และความรุนแรงของอุทกภัยและดินถล่ม ซึ่งอาจเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน

8) ภัยคุกคามไซเบอร์และความท้าทายทางเทคโนโลยี เนื่องจากโครงสร้างด้านดิจิทัลของเนปาลยังมีช่องโหว่ ส่งผลให้เกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ เช่น การโจมตีเว็บไซต์ภาครัฐ การรั่วไหลของข้อมูลประชาชน และการหลอกลวงออนไลน์ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยี Deep Fakes และ AI ในการก่ออาชญากรรม ทั้งนี้ ภัยคุกคามไซเบอร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต ตามจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น และความขาดแคลนองค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เนปาลเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือมากกว่า 55 แห่ง ที่สำคัญ เช่น UN, WTO, SAARC, ADB, ACD และ BIMSTEC นอกจากนี้ ยังแสดงความประสงค์ที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การความร่วมมือเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Cooperation Organisation-SCO) ซึ่งปัจจุบันเนปาลมีสถานะเป็นประเทศผู้เจรจา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลเนปาลมีวิสัยทัศน์และนโยบายพัฒนาประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนผ่านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยประกาศนโยบายปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติปี 2568 (National AI Policy 2025) เพื่อจัดตั้งหน่วยงาน กฎหมาย และระเบียบสำหรับการพัฒนา AI อย่างปลอดภัย มีจริยธรรม และครอบคลุมทุกภาคส่วนในสังคม ขณะเดียวกันก็กำลังยกร่าง พ.ร.บ.วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ.2625 (Science and Technology Act 2082) เป็นกฎหมายแม่บทฉบับแรก เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และนวัตกรรม ตลอดจนดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคมในกิจกรรมวิจัยและพัฒนา โดยมีแผนจัดตั้งสภาแห่งชาติเพื่อวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (National Council for Science, Technology & Innovation) ทำหน้าที่กำกับดูแลด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีแนวโน้มประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในภาคการเกษตร สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การพัฒนาด้านดังกล่าวยังอยู่ในระยะเริ่มต้น และเผชิญความท้าทายด้านงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน บุคลากรผู้เชี่ยวชาญ และการวิจัยจากภาคเอกชน

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานรวม 35 แห่ง โดยเป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 3 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติทริภูวัน ในกาฐมาณฑุ ท่าอากาศยานนานาชาติโคตมปุทธะ ในลุมพินี และท่าอากาศยานนานาชาติโพคารา ในคัณฑกี ส่วนท่าอากาศยานภายในประเทศมี 32 แห่ง สำหรับการคมนาคมทางบก มีระบบคมนาคมทางรางระยะทาง 53 กม. ถนนระยะทาง 10,844 กม. ด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 413,123 เลขหมาย และโทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 39,000,000 เลขหมาย (ปี 2568) รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +977 มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 16,500,000 คน (ปี 2568) ผู้ใช้เฟซบุ๊ก 14,300,000 ล้านบัญชี (ปี 2568) อินสตาแกรม 390,000 บัญชี (ปี 2568) และ X 390,000 บัญชี (ปี 2568) รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .np

การเดินทาง การบินไทยให้บริการเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-กาฐมาณฑุ ทุกวัน จำนวน 2 เที่ยวบิน รวมประมาณ 14 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินเนปาลแอร์ไลน์มี 3 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังมี

สายการบินอื่น ๆ เช่น Thai AirAsia และ Thai Lion ให้บริการประมาณ 15-25 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ขึ้นอยู่กับฤดูกาลและสายการบิน นอกจากนี้ ยังสามารถต่อเครื่องบินไปยังเนปาลได้ผ่านสายการบินดริคแอร์จากภูฏาน และสายการบินแอร์อินเดียจากอินเดีย คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางธรรมดาไม่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราจากเนปาล แต่สามารถขอรับการตรวจลงตราที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองของเนปาลได้ โดยไม่ต้องยื่นล่วงหน้า และสามารถพำนักได้สูงสุด 90 วัน ส่วนผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักในเนปาลได้ไม่เกิน 90 วัน เวลาที่เนปาลช้ากว่าไทย 1 ชม. 15 นาที

สถานการณ์ที่น่าติดตาม

1) การเปลี่ยนผ่านทางการเมือง โดยเนปาลกำหนดจัดการเลือกตั้งทั่วไปใน 5 มี.ค.2569 หลังจากรม. K.P. Sharma Oli ประกาศลาออก เนื่องจากไม่สามารถต้านทานความไม่พอใจของกลุ่มคนรุ่นใหม่ (Gen Z) ต่อระบบการเมือง การใช้อำนาจและการควบคุมสื่อสังคมออนไลน์ จนนำไปสู่การชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาการทุจริตเชิงระบบ เศรษฐกิจ และการว่างงานที่สะสมมาอย่างยาวนาน ประธานาธิบดี Ram Chandra Poudel จึงแต่งตั้งนาง Sushila Karki ดำรงตำแหน่ง กรม.รักษาการ เพื่อดำเนินการจัดการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งเผชิญความท้าทายหลายด้าน ทั้งการตอบสนองต่อข้อเรียกร้องของคนรุ่นใหม่ การสร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนจากทุกฝ่าย และการสร้างความเชื่อมั่นต่อนานาชาติ ซึ่งเป็นอุปสรรคที่อาจทำให้เนปาลไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้ตามกำหนดหรือจำเป็นต้องขยายเวลาออกไป

2) ความไม่แน่นอนทางการเมืองในเนปาลอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากอัตราการว่างงานสูงและความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติที่ต้องการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานลดลง ทำให้การลงทุนจากต่างประเทศชะลอตัวและเศรษฐกิจเติบโตช้า นอกจากนี้ การขาดเสถียรภาพทางการเมืองยังเสี่ยงที่จะเปิดโอกาสให้มหาอำนาจและประเทศเพื่อนบ้านใช้บทบาททางการเมืองแทรกแซงหรือขยายอิทธิพล เนื่องจากเนปาลตั้งอยู่บนทำเลภูมิรัฐศาสตร์สำคัญในเอเชียใต้และเป็นจุดเชื่อมต่อด้านโลจิสติกส์

3) ความสัมพันธ์ระหว่างเนปาลกับรัสเซียตึงตัวขึ้นจากกรณีชาวเนปาลกว่า 15,000 คน เข้าร่วมรบในสงครามรัสเซีย-ยูเครน โดยบางส่วนสมัครใจเข้าร่วม เพราะหวังค่าตอบแทนสูง ตามการโฆษณาชวนเชื่อของรัสเซีย ขณะที่บางส่วนถูกหลอกโดยขบวนการค้ายาและถูกส่งไปยังแนวหน้าสงคราม ส่งผลให้มีชาวเนปาลเสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก ทางเนปาลจึงระงับการออกใบอนุญาตทำงานในรัสเซียและยูเครนชั่วคราวตั้งแต่ต้นปี 2567 เพื่อป้องกันไม่ให้ชาวเนปาลเข้าร่วมกองทัพรัสเซีย และเรียกร้องให้รัสเซียหยุดรับสมัครทหารรับจ้าง และส่งตัวชาวเนปาลกลับประเทศ แต่กระบวนการดำเนินการใช้เวลานาน เนื่องจากมีขั้นตอนยุ่งยากและติดขัดด้านกฎหมาย แม้รัฐบาลเนปาลพยายามปราบปรามขบวนการค้ายา แต่ในช่วงปี 2567-2568 ยังมีชาวเนปาลกว่า 3,000 คน ถูกหลอกให้เข้าร่วมสงครามผ่านการเดินทางเข้าสู่สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) เซอร์เบีย และตุรกี เนื่องจากอัตราการว่างงานสูงและแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์ไทย-เนปาล

ไทยและเนปาลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับอัครราชทูตเมื่อ 30 พ.ย.2502 และยกระดับเป็นเอกอัครราชทูตเมื่อปี 2512 และไทยส่งทหารเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในกองกำลังสหประชาชาติ (United Nations Mission in Nepal-UNMIN) เพื่อตรวจสอบอาวุธและกำลังพลของกลุ่มนิยามลัทธิเหมาและกองทัพนเนปาล รวมถึงสนับสนุนการจัดการเลือกตั้งเมื่อ 10 เม.ย.2551

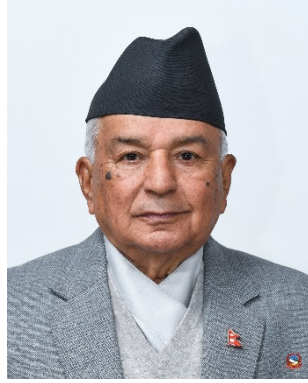
เนปาลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ รองจากอินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา และมัลดีฟส์ แม้มูลค่าการค้าและการลงทุนระหว่างกันไม่สูงมากนัก แต่เนปาลพร้อมต้อนรับและสนับสนุนนักลงทุนไทยอย่างเต็มที่ โดยโอกาสที่จะได้รับ คือ สามารถลงทุนเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังประเทศ

ที่ 3 ได้ เช่น ขยายเส้นทางเหนือติดกับจีน ซึ่งจีนให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่เนปาลในสินค้ากว่า 100 รายการ ส่วนขยายเส้นทางใต้ติดกับอินเดีย ผู้ส่งออกจะได้สิทธิพิเศษทางภาษี ซึ่งช่วยลดต้นทุนการส่งออกได้อย่างมาก

การค้าไทย-เนปาลในห้วง ม.ค.-ค.ศ.2568 มีมูลค่ารวม 35.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 1,137.58 ล้านบาท) โดยไทยนำเข้าสินค้าจากเนปาล 0.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 17.54 ล้านบาท) และส่งออกสินค้าไปเนปาล 34.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 1,120 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์ดูแลผิว เส้นใยประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ยาง อาหารสัตว์ เม็ดพลาสติก และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ส่วนสินค้านำเข้าจากเนปาล ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เครื่องใช้ภายในบ้าน ผลิตภัณฑ์เวชกรรม ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป รัฐบาลเนปาลส่งเสริมให้เอกชนไทยลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว การเกษตรและการแปรรูปสมุนไพร พลังงาน การก่อสร้าง และเทคโนโลยีสารสนเทศ ขณะที่บริษัทไทยที่เข้าลงทุนในเนปาล ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการ เช่น โรงแรม และการผลิต ได้แก่ General Food Industries, Nepal Thai Food (ผลิตบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป), Nepal Ekarat (หม้อแปลงไฟฟ้า), SB Furniture, Index และเครื่องดุสิตธานี

นอกจากนี้ ไทยและเนปาลยังมีความร่วมมือด้านศาสนาและวัฒนธรรม เนื่องจากเนปาลมีสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ได้แก่ เมืองลุมพินี และเมืองจันนากปุระ โดยไทยและเนปาลตกลงจัดทำแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านวัฒนธรรม เพื่อเป็นช่องทางนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและเชิงนิเวศ ปัจจุบันมีคนไทยอาศัยอยู่ในเนปาลประมาณ 100 คน (ปี 2568)

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับเนปาล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศระหว่างอาณาเขตของแต่ละฝ่ายและพื้นที่จากนั้นไป (29 ต.ค.2514) หนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับเนปาลว่าด้วยการได้มาซึ่งที่ดินและสิ่งก่อสร้างเพื่อใช้เป็นที่ทำการและที่พักของ สอท. (14 ก.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (2 ก.พ.2541) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (พิเศษ) ซึ่งลงนามเมื่อ 8 ม.ค.2542 และบังคับใช้เมื่อ 22 ก.พ.2542 นอกจากนี้ ในระหว่างการเยือนไทยอย่างเป็นทางการ เมื่อ เม.ย.2568 นรม. K.P. Sharma Oli ของเนปาล ร่วมเป็นสักขีพยานในพิธีลงนามและแลกเปลี่ยนความตกลงระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน 8 ฉบับ ได้แก่ 1) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไทย-เนปาล 2) ความตกลงทางวัฒนธรรมไทย-เนปาล 3) บันทึกความเข้าใจระหว่างสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าเนปาล (Nepal Chamber of Commerce) 4) บันทึกความเข้าใจระหว่างคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล กับสถาบัน Nepal Netra Jyoti Sangh (NNJS) 5) บันทึกความเข้าใจระหว่างมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับบริษัท Jantra Agro and Forestry 6) บันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสยามกับมหาวิทยาลัยกาฐมาณฑุ 7) บันทึกความเข้าใจระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสหพันธ์หอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งเนปาล (Federation of Nepalese Chambers of Commerce & Industry-FNCCI) และ 8) บันทึกความเข้าใจระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับสภาอุตสาหกรรมแห่งเนปาล (Confederation of Nepali Industries-CNI)

(นาย Ram Chandra Paudel)

- ตำแหน่ง** - ประธานาธิบดีเนปาล
- เกิด** - 6 ต.ค.2487 (อายุ 82 ปี/ปี 2569) ที่เขต Tanahun เนปาล
- สถานภาพทางครอบครัว** - สมรสกับนาง Savita Poudel และมีบุตร 5 คน ได้แก่ บุตรชาย 1 คน และ บุตรสาว 4 คน คือ Chintan, Sharmila, Sangya, Anugya และ Awagya
- การศึกษา** - ปริญญาตรี สาขาวรรณกรรมสันสกฤต มหาวิทยาลัย Nepal Sanskrit
วิทยาเขต Balmiki Vidyapeeth กาฐมาณฑุ
- ปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย Tribhuvan
- ประวัติทางการเมือง**
ปี 2534-2565	- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ปี 2534-2537	- รมว.กระทรวงการพัฒนาท้องถิ่นและการเกษตร
ปี 2537-2541	- ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ปี 2542-2545	- รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงมหาดไทย
ปี 2550-2551	- รมว.กระทรวงสันติภาพและการฟื้นฟู
ปี 2550-2556	- หัวหน้าคณะกรรมการพรรคองเกรสเนปาล (Nepali Congress-NC)
มี.ค.2566-ปัจจุบัน	- ประธานาธิบดี

คณะรัฐมนตรีในपाल

ประธานาธิบดี	Ram Chandra Paudel
รองประธานาธิบดี	Ramsahay Prasad Yadav
นรม.รักษาการ	Sushila Karki
รมว.กระทรวงการคลัง	Rameshore Prasad Khanal
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Om Prakash Aryal
รมว.กระทรวงกลาโหม	Sushila Karki
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาปศุสัตว์	Madan Prasad Pariyar
รมว.กระทรวงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและการขนส่ง	Kulman Ghising
รมว.กระทรวงการพัฒนาเมือง	Kulman Ghising
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Jagdish Kharel
รมว.กระทรวงกฎหมาย ยุติธรรม และกิจการรัฐสภา	Anil Kumar Sinha
รมว.กระทรวงพลังงาน ทรัพยากรน้ำ และการชลประทาน	Kulman Ghising
รมว.กระทรวงน้ำเพื่อการบริโภค	Sushila Karki
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Sushila Karki
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการจัดหา	Anil Kumar Sinha
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Mahabir Pun
รมว.กระทรวงสตรี เด็ก และผู้สูงอายุ	Sushila Karki
รมว.กระทรวงการจัดการที่ดินและบรรเทาความยากจน	Anil Kumar Sinha
รมว.กระทรวงเยาวชนและการกีฬา	Bablu Gupta
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการบินพลเรือน	Sushila Karki
รมว.กระทรวงกิจการภายในและการบริหารทั่วไป	Rameshore Prasad Khanal
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร	Sudha Sharma Gautam
รมว.กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และความมั่นคงทางสังคม	Sushila Karki
อัยการสูงสุด	Sabita Bhandari Baral

(พ.ย.2568)